

ктора своего развития, завершением формирования украинской политической нации и становлением гражданского общества, преодолением внутренних социокультурных расколов и интеграцией в Европу, во многом зависит от изменения модели коммуникативных процессов. Так, социокультурная модель коммуникации подразумевает не линейный принцип организации информационных потоков, не презентацию готового информационного продукта, а свободный обмен информацией и включение в него носителей различных культурных кодов, настроенных на диалог. Стимулируя более активное привлечение в политику культурного капитала, диалогичная коммуникация способствует оформлению локального политического пространства в качестве устойчивой и динамически развивающейся целостности. Одновременно, будучи встроенной в мировые и региональные интеграционные процессы, такая политическая коммуникация, наряду с другими способами общения, является важным условием поддержания контактов между различными субъектами-носителями национальных культур, средством социокультурной идентификации новых политических сообществ в пространстве глобальных отношений и связей.

Література:

1. Грачев М. Н. Политическая коммуникация //Вестн. Рос. ун-та дружбы народов. Серия: Политология. – 1999. - №1. – С.24-39.
2. Семененко И. С. Глобализация и социокультурная динамика: личность, общество, культура //Полис. – 2003. - №1. – С. 5-19; Степаненко В. Суспільна трансформація у соціокультурній моделі інтерпретації // Соціологія: теорія, методи, маркетинг. – 2004.-№4. – С. 89-109.

*Савин Л. В.
(Сумы)*

ПОЛЬША - РОССИЯ - УКРАИНА: ГЕОПОЛИТИЧЕСКИЕ ИМПЕРАТИВЫ

Методология исследования – междисциплинарный геополитический подход, позволяющий учитывать социологические, экономические, политические, культурно-этические, лингвистические, религиозные и этнопсихологические факторы.

1) Пре-модерн, модерн. Исторические и культурно-религиозные факторы, влияющие на интеграционные процессы. Европейские споры. Роль польско-украино-российских войн, униатства, казачества.

Западноевропейский гносеологический расизм как инструмент политической экспансии. Потеря цивилизационного кода Польшей и Украиной.

2) Миграционные процессы, политика ЕС и демография. Новые европейские свободы. Права человека и права народов. Вопросы энергетики.

ческого комплексу в контексті геостратегії Росії, України, Польщі: нафто-газо-транспортні коридори, Близький Восток, атомна енергетика.

3) Суспільно-політичний популізм. Різке розуміння постмодерну і кінця історії. Суспільство зрелищ. Політичний ангажемент в шоумедійне простір і ерзац-культура.

4) Інтереси США в європейських і євразійських інтеграційних процесах.

Польща і Україна геополітичні центри чи санітарний кордон? Балто-чорноморський альянс, НАТО, мрії про "Нову Європу". Сусідство "держав-вигнанців" Придністров'я і Білорусі. Електоральна диспозиція, Вибори 2006. Зони нестабільності і вектори впливу в Польщі і Україні. Нерівномірність соціально-економічного розвитку регіонів Польщі і України. Розчарованість реформами. Ескалація політичної напруги в Росії: сепаратистські тенденції під фасадом демократичних перетворень.

5) Східна Україна і Росія – геополітична домінуюча "Мислити простором", ідеократія. Західна Україна і Польща – "Мислити часом", несвобідна ментальність колишніх підданих імперії. Геополітичний популізм: збиральні імпульси польсько-українських відносин. Німецько-російська вісь історії.

*Сакун М.С. – асп.
(Київ)*

ВПЛИВ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

З часу отримання незалежності наша держава обрала за стратегічну мету входження до європейських політичних та економічних інтеграційних структур. На цьому етапі інтеграційних процесів відбувається усвідомлення різних проблем, серед яких проблема національної ідентичності є однією з ключових. Мова йде про оптимальність поєднання „свого" і „чужого", національної свідомості з європейськими цінностями. Саме така позиція зможе забезпечити „правильний вибір стратегічної лінії, що впливала б з національних інтересів України і ґрунтувалася на науковому аналізі та прогнозуванні розвитку національних відносин, може дати шанс успішної реалізації цілей України в галузі зовнішньої і внутрішньої політики" [2, 14].

Під впливом процесів глобалізації змінюється ставлення до етнонаціональних цінностей. Національний суверенітет, етнонаціональна ідентичність іноді заперечуються чи трактуються як пережиток. Це дає підстави говорити про кризу ідентичності сучасної людини, її здатності ідентифікувати себе на різних рівнях суспільного життя.